

РЕШЕНИЕ

№ 6830

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в
публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9435** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. Е. Р., действаща чрез упълномощен процесуален представител адвокат Ц. от САК против Заповед, рег. № з – 10231/07.08.2012 г., издадена от заместник – директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година, на основание чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1 т. 5 от ППЗМВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – чл. 229 от ЗМВР и чл. 251 от ППЗМВР, материалния закон и в несъответствие с целта на ЗМВР. Жалбата се поддържа от упълномощен процесуален представител, който в представени писмени бележки релевира довод и че оспорената заповед е издадена след изтичане на преклузивния срок по чл.225 ал.1 от ЗМВР. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът – заместник – директор на СДВР се представлява от упълномощен процесуален представител, който поддържа неоснователност на оспорването .

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

Между страните в процеса не е спорно, че жалбоподателката С. Е. Р. е държавен служител в МВР, категория Г и е назначена на длъжност разузнавач IV степен в 01 група „Престъпления против личността” на сектор „Противодействие на криминалната престъпност” пкъм 08 РУ”Полиция”-СДВР.

Не е спорно и обстоятелството, че на 23.03.2012 г. в 08 - мо Районно управление „Полиция” (РУП) – СДВР е образувано досъдебно производство ЗМ № 15033/2012 г. след подадена жалба за извършено престъпление – длъжностно присвояване на сума в размер на 55 000 лева. Във връзка с това образувано ДП и видно от представения по делото Бюлетин № 84 от 24.03.2012 г. Н. И. Х. е обявена за общодържавно издирване с мярка „принудително довеждане”.

На 05.04.2012 г. е утвърден от заместник – началника на 08 РПУ -СДВР, комисар А., План за провеждане на специализирана полицейска операция на територията на 08 РУП – СДВР, с рег. № 11492/05.04.2012 г. Съгласно плана участниците в полицейската операция са разделени на две групи като в първа група за отговорник е определена инспектор Р. (разузнавач в сектор „Противодействие на криминалната престъпност” П.) в качеството ѝ на ръководител на операцията, съвместно с главен полицай Ц. С. (младши разузнавач в сектор „П.” – 08РУП – СДВР). Във втора група за отговорник е определен М. О., съвместно с главен полицай Д. Ч. (младши разузнавач в сектор „П.” – 08РУП – СДВР). На участващите в двете групи са поставени идентични задачи.

На 05.04.2012 г. жалбоподателката Р. е докладвала, видно от Докладна записка до началника на 08 РПУ СДВР, че на същата дата е проведена полицейска операция във връзка с установяване и задържане на лица, съпричастни към деянието по ДП № 15033/2012 г. по описа на 08 РУП – СДВР. Докладвала е, че е посетен адрес в [населено място], на който лицето Н. Х. (обявено за общодържавно издирване в горепосоченото ДП) е задържано и доведено в 08 РУП – СДВР, както и че спрямо задържаното лице не е използвана физическа сила.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед рег. № з – 5577/24.04.2012 г. на директора на СДВР. Негов предмет е проверка за извършено дисциплинарно нарушение и установяване на извършителя, по получени данни от жалба № Ж – 2887/2012 г. по описа на МВР, вх. № Ж – 108/20.04.2012 г. по описа на СДВР, подадена от Н. Х.. Със същата заповед директорът - старши комисар Й. е назначил комисия, на която е възложено да извърши така описаната проверка.

Във връзка с образуваното дисциплинарно производство, назначената със цитираната Заповед № з – 5577/24.04.2012 г. комисия е изготвила Справка рег. № я – 26073/07.06.2012 г. по описа на СДВР и вх. № 11648/-8.06.2012 г. по описа на 08 РУП – СДВР. За нейното изготвяне са снети сведения от: С. Р. (разузнавач IV степен 08 РУП – СДВР), Г. Г. (началник I – ва група в сектор „Криминална полиция” 08 РУП – СДВР), Г. К. (началник сектор „П.” 08 РУП – СДВР), М. Х. (младши разузнавач I – ва „Криминална група” сектор „П.” 08 РУП – СДВР), Д. Ч. (младши разузнавач II – ра „Криминална група” сектор „П.” 08 РУП – СДВР), В. И. (инспектор в звено „Издирване” 08 РУП – СДВР), М. О. (младши разузнавач I – ва „Криминална група” сектор 08 РУП – СДВР), Й. Г. (старши инспектор, началник II – ра „Криминална група” сектор „П.” 08 РУП – СДВР), Ц. С. (младши разузнавач I – ва „Криминална група” сектор „П.” 08 РУП – СДВР), В. Й. (главен инспектор, началник сектор „П.” 08 РУП – СДВР). Комисията е формирала изводи, изложени в Справката, че инспектор

Р. не е докладвала на прекия си ръководител, нито на началник сектор „П.“ – 08 РУП – СДВР за операцията по задържането на Х.. Посочва се, че Постановлението за принудително довеждане е разпределено на М. О. от звено „Издирване” и че в него не фигурира името на Р.. Комисията е предложила на инспектор Р. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от девет месеца за неизпълнение на служебните правомощия и превишаване на правомощия на основание чл. 224, ал. 2, т. 3 ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 5 ППЗМВР. Жалбоподателката е запозната със съдържанието на Справката срещу подпис на 18.06.2012 г.

На 18.06.2012 г. С. Р. е дала Обяснения по чл. 229, ал. 1 ЗМВР във връзка с изготвената Справка, които заместник – директора на СДВР е приел на 06.08.2012 г. (видно от ръкописно поставената резолюция). В тях тя излага подробно своето виждане за развилите се събития на 05.04.2012 г. и поддържа, че не е превишила служебните си правомощия.

На 22.06.2012 г., във връзка с постъпилите възражения в депозираното Обяснение на инспектор Р., от комисията е изготвено Становище, рег. № я – 29327/22.06.2012 г., в което се поддържа, че инспектор Р. не е спазила субординацията и йерархичната структура в СДВР. Становището е утвърдено видно от саморъчно поставена резолюция „Да” от същата дата.

На 19.06.2012 г. е изпратено Приложение с документи с рег. № 19198 от заместник – началника на 08 РУП – СДВР комисар А. до заместник – началника на ОПКП – СДВР, входирано с № я – 20913/19.06.2012 г. В посоченото Приложение се съдържат обясненията на Р. по чл. 229, ал. 1 ЗМВР, ксерокопие от План за полицейска операция, ксерокопие от Докладна записка, ксерокопие от разпечатка на телеграми за О., ксерокопие от разпечатка на бюлетин № 84/2012 г. на СДВР.

На 07.08.2012 г. е издадена оспорената в настоящето производство Заповед, рег. № з – 10231 от заместник – директора на СДВР комисар Т.. Административният орган е приел, че жалбоподателката Р. е допуснала нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 3 ЗМВР – неспазване на служебните правомощия, за което се предвижда наказание „порицание” по чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 5 и т. 12 ППЗМВР – превишаване на правомощия и нарушение на етичните правила за поведение на държавни служители в МВР. Изложени са мотиви и че са взети предвид и ценени констатациите, отразени в Справка с рег. № я – 26073/07.06.2012 г. по описа на СДВР. С оглед на тежестта на извършеното нарушение е наложил дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година на инспектор С. Р. – разузнавач IV степен в 01 група „Престъпления против личността” на сектор „Противодействие на криминалната престъпност” към 08 РУП – СДВР, категория Г – III степен. Заповедта е връчена срещу подпис на оспорващата на 04.09.2012 г.

По делото са изслушани свидетелските показания на Ц. С., Е. А., Г. К. и Д. Ч..

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от датата на връчването ѝ на 04.09.2012 г., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество че жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия - заместник - директор на СДВР комисар Х. Т.: наложено е наказание по чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР, за нарушение по чл. 224, ал. 2, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1, т. 5 и т.12 от ППЗМВР, което на основание чл. 228, т. 4 ЗМВР, може да се налага от служител на длъжност "началник група", приравнените на нея и по-висока - за наказанията по чл. 226, ал. 1, т. 1 - 3, на каквато в случая е лицето постановило оспорената заповед.

Оспорената заповед е съгласно предвидените в чл.246, ал.1 ППЗМВР форма и съдържание. В заповедта са инкорпорирани изводите на комисията извършила проверка, която обстоятелствено в справка рег. № я – 26073/07.06.2012 г., е посочила всички факти, даващи основание да се направи извод за допуснато конкретно дисциплинарно нарушение. Известно е, че мотивите /фактически и правни основания/ на административния орган могат да се съдържат в документ изхождащ от помощен или подчинен нему орган, както е в случая.

Съдът намира неоснователно възражението за неспазване на преклузивния двумесечен срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Безспорно и константно в съдебната практика е възприето, че този срок тече от момента, в който наказващият орган е получил материалите от проведеното дисциплинарно производство. В конкретния случай срокът следва да се брои от датата 07.06.2012г., когато му е връчена обобщената справка, рег. № я – 26073/07.06.2012 г. Процесната заповед е издадена на 07.08.2012 г. рамките на преклузивния двумесечен срок .

При издаване на обжалваната заповед дисциплинарнонаказващият орган е допуснал нарушения на материалния закон. Аргументите за това са следните:

От събраните по делото доказателства не се установява извършването нарушение на служебната дисциплина по чл. 224 ал.2 т.3 ЗМВР.

В изводите към Справка № я – 26073/07.06.2012 г., които са послужили за мотиви на оспорената заповед, не са взети под внимание дадените сведения от прекия ръководител на оспорващата Г. Г. -началник I – ва група в сектор „Криминална полиция” 08 РУП – СДВР както и от другите участници в дисциплинарното производство. В хода на съдебното производство се потвърдиха обясненията, дадени в дисциплинарното производство от прекия ръководител на Р., че същият не е бил на работа на 05.04.2012 г. По безспорен начин се установи, че жалбоподателката е докладвала писмено за предстоящата специализирана полицейска операция на комисар А., заместник директор на 08-мо РПУ-СДВР. Последният, разпитан в с.з. на 31.10.2012г. потвърди факта, че е утвърдил „План за провеждане на специализирана полицейска акция на територията на 08-мо РУП - СДВР” рег.№ 11492/05.04.2012 г., с който план за ръководител на операцията е определена жалбоподателката Р., както и че са определени две оперативни групи със съответните задачи за всяка от тях. Безспорно се установи и че след като е била проведена полицейската операция съобразно утвърдения план жалбоподателката още на същата дата - 05.04.2012 г. е изготвила Докладна записка до началника на 08-мо РУП. Установи се и, че на същата дата е отсъствал началникът на групата. От показанията на свид.С. и свид.Ч. се установи, че началник сектор П. К. е бил запознат с изготвения от тези двама свидетели план за провеждане на полицейската операция, като самият К. е занесъл този план за утвърждаване от комисар А.. Спазена е йерархическата субординация от страна на жалбоподателката. Съдът не кредитира показанията на свид.К., тъй като те

са в противоречие с останалите гласни доказателства, както и обясненията дадени от жалбоподателката.

Съгласно чл. 237, ал.1 от ППЗМВР в тежест на органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е да установи извършването на дисциплинарно нарушение. В процесния случай от събраните по делото доказателства не се установиха действия от страна на жалбоподателката, които да бъдат квалифицирани като „неспазване и превишаване на служебни правомощия”, както и „нарушение на етичните правила”. Дисциплинарната отговорност е вид субективна отговорност, която следва да се реализира само при доказано дисциплинарно нарушение. Съдът намира, че в случая не е доказано твърдяното от фактическа страна деяние, за да прави извод дали същото е нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР.

След като поведението на жалбоподателя не се квалифицира като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал.2, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1 т. 5 от ППЗМВР, обосноваващи налагането на дисциплинарно наказание "порицание", следва да се приеме, че не са изпълнени изискванията на ЗМВР и ППЗМВР за санкциониране на служителя с посоченото в заповедта дисциплинарно наказание.

Поради всичко изложено настоящият състав приема, че предпоставките, предвидени в закона за налагане на дисциплинарно наказание не са осъществени и следователно не са налице основания за упражняване дисциплинарната власт на административния орган. Заповедта е издадена в противоречие с цитираните материалноправни разпоредби на закона и правилника за неговото приложение и подлежи на отмяна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, I – во отделение, 20 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Е. Р., Заповед рег. № з – 10231/07.08.2012 г. на заместник – директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която и е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 1 година, на основание чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1 т. 5 от ППЗМВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: